

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. A.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2018, čj. CPR-2482-6/ČJ-2018-930310-V230, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2018, čj. 13 A 69/2018-24,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. města Prahy (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 12. 2017, čj. KRPA-410987-22/ČJ-2017-00002. Správní orgán I. stupně tímto rozhodnutím stěžovateli uložil správní vyhoštění a stanovil dobu 1 roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[2] Součástí blanketní kasační stížnosti je návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel poukazuje na to, že při nepřiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti by rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo vykonatelnosti a byl by nucen opustit území ČR, což pro něj znamená zásadní újmu násobenou ještě nemožností účastnit se soudního řízení. Přiznáním odkladného účinku naopak nemůže vzniknout újma jiným osobám a jeho přiznání není ani v rozporu s veřejným zájmem. K právu na spravedlivý proces a důvodnosti přiznání odkladného účinku odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 73/2011-100. Přiznání odkladného účinku je podle stěžovatele nezbytné i s ohledem na protiprávní postup soudu a rovněž nelze přehlédnout, že v případě nuceného opuštění ČR bude muset vynaložit značné náklady na cestu do domovské vlasti a opětovně značné náklady na návrat, pokud bude kasační stížnost úspěšná. Stěžovatel má na území ČR vytvořeno veškeré společenské zázemí i vazby a je v ČR plně etablován. Návratu do vlasti se obává a nuceným opuštěním území bude nepříznivě ovlivněn celý jeho život.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva základní předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže (i) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže (ii) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (např. usnesení čj. 1 As 27/2012-32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozhodnutím žalovaného obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (např. usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 218/2015-50).

[6] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit. Příklad řešený judikaturou, na který stěžovatel v návrhu odkazoval, přitom takovou výjimku představoval. Usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 73/2011-100 se týkalo zrušení povolení k trvalému pobytu za situace, v níž měl cizinec na území ČR vytvořeno veškeré rodinné, sociální a pracovní zázemí, přičemž povolení k pobytu těhotné družky cizince bylo odvozeno od pobytového oprávnění jeho samého. Stěžovatel sice v nyní projednávaném návrhu na přiznání odkladného účinku svými vazbami k území ČR rovněž argumentoval, nijak je ovšem nekonkretizoval. Soud navíc v této souvislosti nemohl přehlédnout, že dle napadeného rozhodnutí stěžovatel přicestoval do ČR na turistické vízum dne 7. 10. 2017 a již dne 2. 12. 2017 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně o jeho vyhoštění. Soudu tudíž ani není zřejmé, jaké silné vazby na území ČR má stěžovatel na mysli.

[7] Stěžovatel dále kromě obecné argumentace právem na spravedlivý proces žádný jiný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nenabídl. Samotné právo stěžovatele účastnit se osobně řízení o kasační stížnosti či být v kontaktu se svým zástupcem pro přiznání odkladného účinku nepostačuje. Stejně tak soud v řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku nemůže jakkoliv posuzovat žalobcem tvrzený protiprávní postup městského soudu. V řízení o tomto návrhu se totiž nelez zabývat věcí samou.

S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. října 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu